Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

[[illegible]]

[illegible]: [illegible], [illegible]!

அன்று அவனைச் சந்திப்பதற்காக வரும்போது அவள் ஒரு முடிவுடன் வந்திருந்தாள். அவனுடன் பழகத் தொடங்கியதிலிருந்து அன்று வரையிலான தொடர்பிலிருந்து அவள் ஒன்றைமட்டும் நன்குணர்ந்திருந்தாள். அவன் வாழ்வில் துயரகரமான அல்லது ஏமாற்றகரமான சூழல் ஒன்றை அவன் சந்திருக்க வேண்டும். அளவு கடந்த பாசம் வைத்திருந்த அவன் தாயாரைப் பறிகொடுத்திருக்கலாம். அவன் மனைவியை அல்லது காதலியை இழந்திருக்கலாம். அல்லது இராணுவத்தின் குண்டுவீச்சுக்கு அவனது

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

குடும்பம் பலியாகியிருக்கலாம். சமூக விரோதியென்று மின்கம்பத்திற்கு அவனது தம்பியை அல்லது தந்தையை அல்லது தாயைப் பறிகொடுத்திருக்கலாம். அல்லது படையினரின் பாலியல் வன்முறையிலான வெறியாட்டத்தில் அவன் மனைவி அல்லது காதலி சீரழிந்திருக்கலாம். அல்லது அவன் படையினரால் மிகுந்த சித்திரவதைகளுக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது வேறு ஏதாவது காரணமாயிருக்கலாம். ஆனால் எது எப்படியோ அவன் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அந்தப் பாதிப்பின் தன்மை மிக மிக ஆழமானதாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் அவனைச் சிலையாக உறைய வைத்திருக்கிறது. சாதாரண ஒரு மனிதரிற்கு இருக்கவேண்டிய உணர்வுகள், செயற்பாடுகள் குன்றி ஒரு விதமான கனவுலகில், மனவுலகில் அவன் சஞ்சரிப்பதற்குக் காரணமாக அந்தப் பாதிப்புத்தானிருக்க வேண்டும். இதனால் அவள் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தாள். அவனை அவள் மாற்றப் போகின்றாள். அந்த உறைதலை அவள் உருக்கப் போகின்றாள். அந்த மௌனத்தைக் கலைய வைக்கப் போகின்றாள். அவனையும் பேச வைக்கப் போகின்றாள். கலகலப்பானவனாக, துடிதுடிப்பு மிக்கவனாக, அவனை உருமாற்றிடப் போகின்றாள். இதற்கு ஒரு வழி .... அவனைச் சீண்டி விளையாடிடப் போகின்றாள். வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்த்தி, உருகுவதிலுள்ள அர்த்தமற்ற தன்மையை அவனுக்குப் போதிக்கப் போகின்றாள். இவ்விதமானதொரு முடிவுடன்தான் அவள் அன்று வந்திருந்தாள்.

'ஹாய்...' என்று அவனை அழைத்த விதத்தில் அவளது எண்ணத்தின் தீர்க்கம் மறைந்திருந்தது. பரிசோதனை செய்யப் போகும் ஒரு விஞ்ஞானியின் ஆவல் அதில் ஒளிந்திருந்தது.

'வட் அ பியூட்டிபுஃல் டே' என்றாள். அவனருகில் மிக நெருக்கமாக அமர்ந்தாள். அவர்களது இதுவரை காலமான நட்பின் விளைவாக இருவருமே ஒருவருடன் ஒருவர் நீ, நான் என்று ஒருமையில் கதைக்குமளவுக்கு நெருங்கியிருந்தார்கள்.

அவனது கண்களையே சிறிது நேரம் உற்று நோக்கினாள்.

சக்தி வாய்ந்த கண்கள்.

வலிமை மிக்க கூரிய கண்கள்.

கனவு மிதக்கும் கண்கள்.

அவனது வாழ்க்கையை மாற்றுவதற்கு அவள் முடிவு செய்திருந்தாள். ஆனால் என்னவென்ன வழிகளில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முடியும்?

அவனை 'அவுட்டிங்'க்குக் கூட்டிப் போகலாம். 'நயாகரா போஃல்ஸி'ற்குப் போகலாம். 'ஹமில்டன் ஆஃபிரிக்கன் சபாரி', 'வொண்டர் லாண்ட்'டிற்கு ... இப்படி ஏதாவது ஒன்றில் பொழுதைக் கழிக்கலாம்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகச் செய்ய வேண்டிய முக்கியமான வேலை. அவனைப் பேச வைப்பது. கலகலக்க வைப்பது. சிரிக்கச் செய்வது.

அவனை மீண்டும் நெருக்கமாக நோக்கினாள். அவர்களைச் சுற்றி உலகம் கலகலப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

'நீ ஏன் எந்த நேரமும் உம்மென்று மஞ்சியை வதைத்திருக்கிறாய்... ஸ்மைல் ... நீ சிரிக்கக்கே எவ்வளவு வடிவாய் இருக்கிறாய் தெரியுமா?'

அவன் அவள் சொல்வதைக் கேட்டபடியிருந்தான். பதிலுக்கு ஏதாவது கூற விரும்பினான். பதிலாக இலேசான சிரிப்பு, புன்னகை கோடு கிழித்தது.

'அப்படித்தான் ஆ ... அப்படித்தான் .. இப்படித்தான் நீ எப்பவும் .. சிரித்தபடி இருக்க வேண்டும். ஓகே...'

குழந்தைக்கு டீச்சர் கூறுவதுபோல் கையைக் காட்டி, கண்களை உருட்டி, அவள் கூறிய விதம்... உண்மையிலேயே அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. சிரித்தான்.

'ஓகே டீச்சர்'

'என்ன .. யார் சொன்னது நான் டீச்சரென்று' பொய்க்கோபம் அவள் முகத்தில் குமிழியிட்டது.

'நீ டீச்சர்தான் ... உன்னைப் பார்க்கக்கே டீச்சரைப் போலவே இருக்கிறாய். ... உன்னை இனி டீச்சரென்று கூப்பிடப் போகின்றேன்.'

உறைதலிலிருந்து மெல்ல மெல்ல உருகிக் கொண்டிருந்தான். உவகையில் அவள் நிரம்பினாள்.

'நான் டீச்சரென்றால் ... நீ ... ஓகே.. சிறுவா... நான் டீச்சரென்றால் நீ எனக்குச் சிறுவன்தான் ... என்ன சிறுவா'

முதன் முறையாக அவன் நெஞ்சில் இலேசான உணர்வுகள் ... ஆனந்தமாக மனம் விட்டுச் சிரித்தான்.

'சிறுவா... இன்று கொஞ்சம் நேரத்தோட போகோணும் ... 'மிராக'லிலை 'குரோசரி ஷொப்பிங்' செய்யணும் ... கூடத் துணைக்கு வாறியாம்' என்றதும் தலையாட்டினான். பழையபடி உறைநிலைக்குத் திரும்பிவிட்டானா? கனவுலகில் புகுந்து விட்டானா?

'என்ன... ம் ... பதிலைக் காணவில்லையே... வாயிலென்ன கொழுக்கட்டையா'

அவள் கொழுக்கட்டை என்று கூறவும் குபீரெனப் பீறிட்டுக்கொண்டு சிரிப்பு வந்தது. சிரித்தான். காலையில் மாமா மகனுடன் நடந்த மோதல் நினைவுக்கு வந்தது. மாமா மகன் கொழுக்கட்டை என்று கூறியது நினைவுக்கு வந்தது. சோமசுந்தரப் புலவர் ஞாபகத்தில் வந்தார்.

'என்ன சிரிப்பு... சிறுவா'

'மச்சானுடன் ஒரு சண்டை ... ஞாபகம் வந்தது..'

'அதுக்கனெ சிரிப்பு'

'டீச்சர். அவனும் கொழுக்கட்டையைப் பற்றிச் சொன்னான். நீயும் சொன்னாய். கொழுக்கட்டை சோமசுந்தரப் புலவரின் 'ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை' பாடலை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. அதுதான்'

'எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்னால், குழந்தைகளாகயிருந்தபோது கேட்ட பாடல் வரிகள் மூளையின் ஆழத்தே பதிந்து விடுகின்றன. மீண்டும் ஏதாவது ஒரு சொல் அல்லது காட்சி அவற்றைப் புதைகுழிகளுக்குள் இருந்து மீட்டு வந்து இன்பத்தைத் தந்து விடுகின்றன'

இவ்விதம் அவன் நெஞ்சில் எண்ணமொன்று ஓடியது.

'விந்தையான உலகம். அதிசயமான உலகம்'

'ஏன் டீச்சர்?'

'பார்த்தாயா, எப்பவோ ஒரு காலத்திலை உன் காதுகளுக்குள் புகுந்த பாடலின் நினைவுகள் எத்தனையெத்தனையோ வருடங்களின் பிறகு இன்றைக்கு உன் மூளையின் ஆழத்துக்குள்ளிருந்து வெளிவரும் அதிசயத்தை.... இப்படித்தான் ஒவ்வொரு செக்கனும் எங்கட வாழ்க்கையில் நடக்கிற ஒவ்வொரு செயலும், காட்சியும் மூளைக்குள் பதிந்து கிடக்கின்றது.

அவளது சொற்கள் அவனைப் பழையபடி பழைய நிலைக்கே திருப்பிவிட்டது. உறைநிலைக்குத் திரும்பி விட்டான். அவனுக்கேயுரிய தனியுலகத்திற்குத் திரும்பி விட்டான்.

'என்ன' அவள் அவன் தோள்களைப் பற்றி அசைத்தாள். அவன் அசைவதாகக் காணோம். 'இவனை மாற்றுவதென்பது இலேசான காரியமல்ல'. இவ்விதம் எண்ணினாள். 'நிறையப் பொறுமை, அவகாசம் வேண்டும். அடிக்க அடிக்கத்தானே அம்மியும் நகர்கிறது. தளராமல், சோர்ந்துபோய் விடாமல், விடாமுயற்சியுடன் முயல வேண்டும். முயல முயலத்தான் எல்லாமே கைகூடுகின்றது.

அவள் என்றைக்குமே தோல்விகளைக் கண்டு தளர்ந்து விடுபவளல்லள். சவால்களுக்கு எதிராக, ஏமாற்றங்களுக்கு எதிராக எதிர் நீச்சல் போட்டுப் போட்டே பழகும் பிரிவினைச் சேர்ந்தவள். இவனது விசயத்தையும் ஒரு சவாலாகவே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளாள்.

மெல்ல மெல்ல இருள் கவியத் தொடங்கி விட்டிருந்தது. வேலை முடிந்து செல்லும் பிரயாணிகளுடன் அடிக்கடி 'கோ ட்ரெயின்கள்' விரைந்து சென்றன. வழக்கம்போல் 'டொன் வலிப் பார்க்வே'(don valley parkway) இறுகிக் கிடந்தது. 'சவுத் பவுண்ட்' (south bound) மட்டும் அசைந்தபடி இருந்தது. வழக்கம்போல் கதிரவனைத் தன் அரவணைப்பிற்குள் முழுமையாக அடக்கி விட்ட இன்பத்தில் அடிவானப் பெண் நாணிச் சிவந்து கிடந்தாள். நேரத்துடனேயே சந்திரன் தன் பயணத்தைத் தொடங்கி விட்டிருந்தான். அவனுக்குத் துணையாக மேலுமிருவர் வெள்ளியும் வியாழனுமாயிருக்க வேண்டும்.

மலெ்ல மலெ்ல 'பார்க்'கில் சனநாட்டம் குறயைத் தொடங்கியிருந்தது. 'பார்க்கிங் லொட்'டின் ம□லகைளில் த□ங்கிக் கிடந்த கார்களினுள் தழுவிக் கிடந்த சோடிகளதை் தவிர ஏனயைவர்கள் திரும்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இருள் நன்கு ம□டி விட்ட பொழுது. 'பார்க்' தனிமயைில் ம□ழ்கி விட்டது. அந்தத் தனிமை படர்ந்த ச□ழலை நாடி காதலர்கள், போதை மருந்து வாசிகள், தனிமயைபை் பயன்படுத்திக் கார் பழக வருபவர்கள், நடு இராத்திரிகளில் டொராண்டோவின் இரவு ராணிகளுடன் வரும் இளவல்கள், ... இவ்விதம் இரவினிலும் அந்தப் 'பார்க்'கை நாடி மனிதர்கள் வரத்தான் சயெ்தார்கள். ஆனால் இவர்கள் எல்லோரும் ஒரே சமயத்தில் வருவதில்லை. அப்படி வருபவர்கள் 'ஓவர்லி புளவாட்'டை நோக்கிய 'பார்க்'கின் ஏனயை பகுதிகளுக்குச் சன்றெு விடுவார்கள். இதனால் பொதுவில் பார்வகைக்கு அந்தப் 'பார்க்' இரவுகளில் தனிமயைில் ம□ழ்கியிருப்பதுபோல் தோன்றும்.

அவர்களிருந்த பகுதியில் அச்சமயம் அவர்களிருவருமே தனித்து விடப்பட்டிருந்தார்கள். காரொன்று அவர்களிருந்த பகுதியை நோக்கி வந்தது. அண்மயைில் வந்ததும் தான் அவள் கவனித்தாள். ... பொலிஸ் கார் ... வழக்கமான ஓபிஸர்கள் .. இவர்களபை் பார்த்துக் கயைசதைத்துவிட்டுச் சன்றொர்கள்.

சற்றுத் தொலவைில் காரொன்று வட்டமடித்துக் கொண்டிருந்தது. இருவரும் ஒருவித அமதையிுடன் அதனயைே நோக்கியபடியிருந்தார்கள். 'பார்க்கிங் லொட்'டில் பார்க் பண்ணுவதும், 'ரிவஸே்' பண்ணுவதும், 'திரி பாயின்ற் டேர்ன்' அடிப்பதும் அடிக்கடி சிக்னல் போடுவதுமாக யாரோ கார் பழகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அருகில் டொன்வலிப் பார்க் வயேில் ஒழுங்கு திரும்பியிருந்தது. ஒளிப் பொட்டுக்கள் மின்னி அசைந்தன.

'சிறுவா ஷொப்பிங் சயெ்ய வணே்டும் ... வளிெக்கிடுவமா?'

'ஓம் டீச்சர் ..' மீண்டும் அவன் உருகிய நிலயைில் ... தொலவைில் வட்டமடித்துக் கொண்டிருந்த கார் இவர்களை நோக்கி வந்தது. எதிர்பாராத விதமாக 'ஹடெ் லடைட்' ஒளி இவர்கள்மலே் பாய .. கண்கள் க□ச... கைகளால் மறதை்தபடி இருவரும் அதனயைே நோக்கினார்கள். இவர்களதை் தாண்டிய கார் சிறுது நரேம் நின்றது. பின் பறந்தது. இவனால் உணர முடிந்தது. அந்தக் கார் மாமா மகனின் கார். மாமா மகன்தான் யாருக்கோ கார் பழக்கியிருக்க வணே்டும்.

'என்ன சிறுவா? உனக்கு அவனதை் தரிெயுமா' என்றாள் டீச்சர்.

'ஓம் டீச்சர். ஹீ இஸ் மை கசின்' என்றான் சிறுவன்.

'எனக்கும் அவனதை் தரிெயும்' என்றாள் டீச்சர்.

"எப்படி டீச்சர்?'

'பிறகு சொல்லுறன். இப்ப ஷொப்பிங்குக்கு நரேமாச்சுது. வளிெக்கிடுவமா'

'ஓகடே் டீச்சர்' என்றான். இருவரும் புறப்பட்டார்கள்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

□□□□□□□□□□□ □□□□□: □□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□. □□□□□□...□□□□□□.

"மிராகல் சுப்பர் மார்க்கட்டில் சனம் அவ்வளவாக இல்லை. 'தள்ளுவண்டிலொன்றை தள்ளியபடி அவளைப் பின் தொடர்ந்தான். இங்கே சாமான்கள் அவ்வளவு சீப்பில்லை. 'நோ பிரில்ஸிலை சேல் போட்டிருக்கிறான்கள். ஆனால் கிட்டடியில அவங்கட ஸ்டோர்ஸ் ஒன்றுமில்லை."நொப் ஹல்ஸிலை" சரியான 'சீப்'பென்று சொல்றது தான். அவ்வளவு பெரிய 'சீப்'பில்லை. கோழி இறைச்சி மட்டும் விலை பரவாயில்லை. மற்றும்படி இங்கை எல்லாமே சுத்துமாத்துத் தான்."
இது பற்றியெல்லாம் அவன் நினைத்துப் பார்ப்பதே கிடையாது. தேவைக்கு வந்து விலை எதுவானாலும் வாங்கும் குணவகையைச் சேர்ந்தவன் அவன். எதிரில் சல்வார் ஹமீசுடன், பஞ்சாப்காரியொருத்தி தள்ளுவண்டியில் குழந்தைகளையும், 'குரோசரி வகைகளையும் ஒன்றாக வைத்துத் தள்ளிக் கொண்டு சென்றாள். அவளது அழகான கூந்தல் மட்டும் முழங்கால்கள் வரை நீண்டிருந்தது.

‘என்ன சிறுவா. என்ன யோசனை' இவன் நினைவிற்கு வந்தான்.

'ஒன்றுமில்லை டீச்சர். இப்படியெல்லாம் பார்த்து நான் வாங்கிறதேயில்லை'

'ஓ மை கோட்'"

‘என்ன டீச்சர். என்ன?

"இங்கை பார். முட்டையும், பாலும் சலேிலை" போட்டிருக்கிறான்கள். 'லார்ஜ் முட்டை நனைட்நனை் சனெ்ஸ்' ரணெ்டு லீ ற்றர் பால் ட நனைட்டி நனை். வட் எ சரே்ப்பிரஸை்"

அவள் குழந்தையைப் பரோல் குதகலிப்பதைப் பார்க்கயைில் இவனிற்கும் ஒரு வித களிப்பு பரவியது.

'சிறுவா"

"என்ன டீ ச்சர்"

"இன்றகைக்கு உனக்கு டின்னர் என்ரை இடத்தில் தான் தரோசை சுடப் பரோறன். ஊரிலை அம்மா சயெ்யிறதைப் பரோல் ட்ரை பண்ணப் பரோறன். இங்கிலிஸ் மவி ஒன்றுமிருக்கு. டொக்டர் சிவாகரோ பார்த்தனியா"

எத்தனயைோ வருடங்களிற்கு முன்னால், யாழ்ப்பான நலகத்தில் "பரோரி பஸ்டர்நாக்கின் டொக்டர் சிவாகரோ தமிழ் மொழிபயெர்ப்பு படித்தது நினைவில் வந்தது.

"கதை படித்திருக்கின்றன். மவி பார்க்கலேை டீ ச்சர்"

'அப்ப உனக்கு இந்த மவியை நல்லாப் பிடிக்கும் விளங்குவதும் கஷ்டமாக இராது"

மீ ண்டும் ஒரு கணம் யாழ்ப்பாண நலகத்தை எண்ணினான். அவனது இளமைப் பருவத்தின் முக்கியதொரு நண்பனாக விளங்கியநலகம். நலகம் சலெ்வது ஒரு முக்கிய நிகழ்வாக, அவன் வாழ்வின் பிரதானமானதொரு அங்கமாக இருந்தது.
நல்கள் படிப்பது. "ரவெரன்ஸ்" பகுதியில் படிப்பது. சஞ்சிகைகள் படிப்பது. முனியப்பர் கரோயில், முற்றவளிெ, சுப்பிரமணியம் பார்க், பண்ணகை் கடற்கரையைொன்று அலைந்து திரிவது. டச்சுக் கரோட்டையின் அகழிச் சுவரொன்றின் மலேிருந்து படம் எடுத்தது. நலகத்திற்கு நரே்ந்த கதியின் ஞாபகமும் எழுந்தது. இப்பொழுது கட ஒரு முறை உடம்பு சிலிர்த்தது. அதை எரிக்க எப்படித் தான் மனசு வந்திருக்க முடியும். பாதிரியார் ஒருவர் கட அதிர்ச்சி தாங்காமல் இறந்ததும். ஒரு மாசமாக பித்துப் பிடித்தவன் பரோல் திரிந்ததும். யாழ்ப்பாண நலகம் மீ ண்டும் அவனது நண்பனின் நினைவைகை் கொண்டு வந்து நிறுத்தி விட்டது. அவனுடன் தான் இவன் அடிக்கடி நலகம் சலெ்வான்.
மீ ண்டும் மீ ண்டும் நினைவுகள் அவனசைச் சுற்றித் தான் வட்டமிடுகின்றன.
எவ்விதம் நிகழ்வுகள் சில எதிர்பாராமல் சம்பவித்து விடுகின்றன. அத்தகயை நிகழ்வுகளின் முன்னால் சழல்கள் எவ்விதம் ஒருவனை இயக்கமற்றவனாக்கிக் கட்டிப் பரோட்டு விடுகின்றது. ஷொப்பிங் முடிந்து அவளது அப்பார்ட்மணெ்டை அடைந்த பரோது மணி ஒன்பதரயைாகி விட்டிருந்தது. அவளிற்கரோ அன்று வளெளிக்கிழமை. அடுத்த நாள் காலயைில் எழும்ப வணே்டுமனெ்ற கவலயைில்லை. வீ ட்டிலிருந்து கடிதங்கள் சில வந்திருந்தன. "குரோசரி பகைளை அப்படியே சரோபாவில் பரோட்டுவிட்டு ஒடிச் சனெ்று இன்னுமொரு சரோபாவில் சாய்ந்தபடி கடிதங்களைப் பிரிக்கத் தொடங்கினாள். இவன் 'பிரிட்ஜிற்குள் அடுக்க வணே்டியதை அடுக்கிவிட்டு மீ ண்டும் "லிவிங் ர்மிற்கு வந்தான். இன்னமும் அவள் கடிதங்களிலயேே மழ்கிக் கிடந்தாள். அவளதைத் தொந்தரவு சயெ்ய விரும்பாமல் இவன் பல்கனியிற்கு வந்தான். எதிரில் தரிெந்த காட்சிகளில் மனமொன்றினான். ஒரு மலையைில் கிடந்த படெ்டிகளில் வாசம் சயெ்து கொண்டிருந்த புறாக்கள் சில மனித நடமாட்டத்தை உணர்ந்ததற்கறிகுறியாக அசைந்து தமதிருப்பினை வளிெக்காட்டி விட்டு மீ ண்டும் தங்கிப் பரோயின. வளிெயில் இருள் பரவிக் கிடந்தது.

தெருவிளக்குகள் தூங்கி வழிந்தன. வாகனங்கள் சில வளைவான வீதியில் வழுக்கிச் சென்றன.

அமைதியான, பழைய காலத்து, ஒலியற்ற பேச்சற்ற திரைப்படமொன்றைப் பார்ப்பது போல் உணர்ந்தான். இரவுக்குரிய ஒலிகளற்று நேரம் விரைந்து கொண்டிருந்தது.
அறைச் சுவர்களில் பல்லிகளைக் காணவில்லை. வெளியில் தெருவிளக்குகளிற்கு அடியில் நோட்டமிட்டுச் செல்லும் சொறிநாய்களைக் காணவில்லை. தொலைவிலிருந்து கத்தும் நத்துக்களின் குரல்களைக் கேட்கவில்லை. தெருக்களில் அசை போடும் கட்டாக்காலி மாடுகளின் முனங்கல்களில்லை. விண்ணில் கூட நட்சத்திரங்கள் நகரத்தின் செயற்கை விளக்கொளிகளினால் மறைந்து குறைவாகவே சிரித்தன. எந்நேரமும் உயிர்த்துடிப்பில் இருக்கும் ஊரின் இரவுக் காலங்களின் இனிமையில் மனது மெய்மறந்தது. அங்கில்லாத வசதிகள் இங்கிருந்தன. இங்கில்லாத இனிமை அங்கிருந்தது. வாழ மட்டும் அங்கிருப்பவர்களுக்குத் தெரியவில்லை அது மட்டும் தெரிந்திருந்தால்.
கண்ணாடியினூடு உள்ளே நோக்கினான். அவள் கடிதங்களை வாசித்து முடித்திருந்தாள். ஏதோ சிந்தனையில் மூழ்கிப் போனவளாக அப்படியே சோபாவிலிருந்தாள். அவள் அப்படியிருப்பது அவளது குணவியல்புகளிற்கு ஒவ்வாதவொன்றாக இவனிற்குப் பட்டது.

உள்ளே நுழைந்தான்

"என்ன டீச்சர். ஒரே யோசனை’

இந்தா லெட்டரை நீயே படி

"சீச்சீ. வேற ஆக்களின்ரை லெட்டரை நான் படிக்க விரும்பேலை"

‘என்னையென்ன வேற ஆளெண்டா இன்னமும் நினைக்கிறே. இட்ஸ். ஓ.கே. நீ படிக்கலாம்"

கடிதங்களை நீட்டினாள்.

ஆனால் இவன் மறுத்தான்.

'நான் அப்படி நினைக்கேலை. ஆனால் இன்னொருத்தரின்ரை லெட்டரைப் படிக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. விருப்பமென்றால் ‘விசயத்தைச் சொல்லு டீச்சர்"

'இப்படி ஆறுதலாய் வந்திரு’ அவன் அவளருகில் வந்தமர்ந்தான்.

'சிறுவா" இதற்கிடையில் சிறுவா, டீச்சர் என்று ஒருவரையொருவர் அழைப்பது அவர்களிற்கு இலகுவானதாக இயல்பானதாக ஆகி விட்டிருந்தது.

'சிறுவா"

‘என்ன டீச்சர்"

'உனக்கு இதுவரையில்லை என்ரை குடும்பத்தைப் பற்றி சொல்லேல்லை. அதற்கு

நரேமூம் கிடகைக்கலேை. 'ஊரிலை என்னை நம்பி நாலூ கூமரூகள் இன்னமூம் இரூக்கூதூகள். இதூகளகைக் கட்டி மயேந்தபடி. பாவம் அம்மா. ஊர் இரூக்கிற நிலமையைிலை."

"சரியான கஷ்டம் தான்'

இங்க எப்படி தனிய வந்தனி இங்க யாரூமசேொந்தங்கள் என்றூ இல்லயைா, டீ சசர்"

'சிறூவா, அதூ பரிய கதை. அதை பிறகொரூ சமயம் சொல்லூறன். ஆனா இன்றகைக்கூ வந்த லடெடர்கள். அம்மாவின் லடெடரொன்றூ. தங்கச்சிமாரின்ரலடெடர்கள் மற்றவை'

'என்னவாம் பிரச்சனை'

'உனக்கூ தரியூம் தானே. இப்ப அங்க பழயைபடி அடிக்கத் தொடங்கிட்டாங்கள். இந்த லடெடர்களை போன மாசம் "போஸ்ட் பண்ணியிரூக்கினம்"

இவன் மௌனமாக அவள் கூறூவதயைே அவதானித்தான்.

'கடகைக்கூட்டியூம், அதூக்கூ முந்தினதூம் இன்னூம் சில ஊர்க்கூமரூகளூம் சரே்ந்தூ இயக்கத்திற்கூ ஓடிப் போட்டூதூகளாம். அம்மா பூலம்பி எழூதியிரூக்கிறா. மூத்த தங்கச்சிமாரூம் அழூதழூதூ எழூதியிரூக்கினம்",

இவன் பழயைபடி மனோனித்த நிலகைக்குள் மூழ்கி விட்டான். அவள் மலேே ஏதோ கூறிக் கொண்டபோனோள். ஆனால் உணரூம் நிலயைில் இவன் இல்லை. அவனிற்கூ மட்டூமயேூரிய மோன உலகில் உறைந்தூ போனான்.
மீண்டூம் அவனதூ இதயத்தின் அடிப்பாகம் விழித்தூ விட்ட நிலயைில் மூழ்கி, உறதைதூ சிலயைானான். சிறிதூ நரேத்தின் பின்தான் அவள் அவன் நிலயைகைக் கவனித்தாள். பசேசை நிறூத்தினாள். மலெ்ல அவன் மூகத்தை உலூப்பினாள். அவனை நிகழ்காலத்திற்கூ இழூத்தூ வந்தாள். தன் பிரச்சனயைகைக் கூறப் போய் அவனைப் பிரச்சனகைக்குள் மாட்டி விட்டதை உணர்ந்தாள்.

'ஐம் சோ சொறி, என்ரை பிரச்சினயைை தவேயைில்லாமல் உனக்கூச் சொல்லிப் போட்டன். வீணாய் உன்ரமைனைடயைூம் கூழப்பிப் போட்டன்."

இவனிற்கூ அன்றூ காலை மாமாமகன் இவனைப் பார்த்தூ நளினமாக, நக்கலாகக் கடேட்டதூ காதில் ஒலித்ததூ. 'ஏதோ இந்தாப் பார். வடெ்டிப் பிடூங்கிறன் எண்டூ தானே போனனிங்கள். என்னடா வடெ்டிக் கிழிச்சியள். உங்கட மூஞ்சிக்கூ

அவன் சந்தித்திராத, அவளதூ கடகைக்கூட்டித் தங்கச்சிமார் மலே் ஒரூ வித பரிதாபம் தோன்ற மனம் நகிழ்ந்தான். அந்தப் பிஞ்சூ உள்ளங்களை இவ்வளவூ தூரம் உயிரயைூம் வறெூத்தூப் போகூம்படியாக கவிந்திரூக்கூம் சூழலை வறெூத்தான். அந்த உள்ளங்களின் தூய்மகைக்கூம் நரே்மகைக்கூம் எதிர்காலம் தரப்போகூம் பரிசூகளை அஞ்சி நஞெ்சூ விதிர்த்தான்.

"சீ. நான் ஒரூ விசரி. தவேயைில்லாமல் என்ரை கதயைைச் சொல்லி உன்னை வரூத்திப் போட்டன். ஏய். கமான். கமான். ஏய் சிறூவா. சியர் அப்"

இவள் ப□விலும் மலெ்லிய தளிர் விரல்களால் அவன் தோள்களைப் பற்றி த□க்க முயன்றாள். அவனது நிலயைை உடனடியாக மாற்ற வணே்டும். இல்லாவிட்டால் அவனை உறநைிலயைிலிருந்து உருகுநிலகைக்கு மாற்றுவது கஷ்டமாகி விடும்.
இறுதியில் வறெ்றி அவளிற்குத்தான். அவன் கலகலத்தான். அவள் களித்தாள். அன்றிரவு அதன் அப்பாட்மனெ்ட் திரும்பியபோது மணி ஒன்ரை நருெங்கிக் கொண்டிருந்தது.
வழக்கமாக வளெ்ளிக்கிழமகைளில் மாமாமகன் நண்பர்களின் இருப்பிடங்களுக்கு சனெ்று விடுவான். சனிக்கிழமை தான் திரும்பி வருவான். ஆனால் வழமைக்கு மாறாக இன்று அப்பாட்மனெ்ட் கலகலத்த படியிருந்தது.

கதவதைத் திறந்து இவன் உள்ளே நுழைந்தான். கலகலப்பு நிசப்தமாகியது.

மாமா மகனும் அவனது முக்கிய நண்பர்களான குட்டை நண்பனும், நடெ்டை நண்பனும், குண்டு நண்பனும் இவனயைே வதைத்த கண் வாங்காது பார்த்தபடி நின்றார்கள்.
எல்லோர் கைகளிலும், ஒன்றில் 'லபாற்றும் இன்னொன்றில்
கோழிக்காலும் இருக்கயைில், கண்கள் சிவந்து கிறங்கிக் கிடந்தன. ஸ்டீரியோவில் கலங்கரை விளக்கம் எம்.ஜி.ஆர் பொன்னழெில் பூத்தது புதுவானில் பாடலை சோகமாக பாடிக் கொண்டிருந்தார். டிவியில் சிற்றி டிவியின் கிரேட் மூவி ஓடிக் கொண்டிருந்தது.
இவர்கள் எல்லோருக்குமே குறிப்பாக மாமா மகனிற்கு குடிக்கத் தொடங்கியதுமே எம்.ஜி.ஆரின் பழயை படப்பாடல்கள், சோகப் பாடல்கள் தான் அல்லது சிவாஜியின் ஆலயமணி, பாலும் பழமும் கால கட்டப் பாடல்களைப் கேட்காவிட்டால் மண்டயைே வடெித்து விடும்.

குடித்தபடி, இடயைிடயைே கோழிக்கால்களை சுவைத்தபடி, நழுவும் சாறங்களயைும் சரி சயெ்ய முடியாத மப்பு நிலயைில் சோபாக்களில் சரிந்தபடி அல்லது தரயைில் இருந்தபடி, சோபாக்களின் மலே் சாய்ந்தபடி வாத்தியின்ரை மணிப்பாடல்களை விமர்சித்தபடியே த□ங்கி விடுவது தான் இவர்களது பொதுவான வழக்கம். இவனகைக் கண்டதும் மாமா மகனின் முகத்தில் ஏளனமும் இகழ்ச்சியும் கலந்ததொரு பாவம் தோன்றியது.

'ரொறன்ரோவின் காதல் இளவரசர் வருகிறார். பராக்...பராக்.."

குட்டயைும் நடெ்டயைும் குண்டும் கொல்லனெச் சிரித்துவிட்டு
கோழிக்கால்களசைச் சப்பின. பொதுவாகவே அவை இவனுடன் பிரச்சனகைக்கு வருவதில்லை. மாமாமகனின் நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்ப ஆலோசனகைள், அறிவுரகைள், ஒத்துதல்கள் சயெ்வது தான் அவகைளின் வழக்கமாக இருந்தன.

"ஊரிலை கலகப் போரிலை வனெ்றபிறகு ஐயா, இங்கை, ரொறன்ரோவில கல்விப் போரிலை வலெ்லுறதுக்கு போராடத் தொடங்கியிருக்கிறார் போல."

குண்டும் நடெ்டயைும் குட்டயைும் மறுபடியும் கொல்லனெ்று சிரித்தன. இம்முறை கோழிக்காலிற்குப் பதிலாய், ஒரு மிடறு விழுங்கின. மாமா மகனின் குத்தல் மொழிகளை விட அக்குத்தலில் தொக்கி நின்ற இலக்கிய நயத்தை இவன் ரசித்தான். சில வளேகைளில் இப்படித்தான். மாமா மகன் மிக அருமயைாக, பொருத்தமாகக் கலகப் போர், கலவிப் போர் போன்று த□ய சொற்களைப் பசேி புல்லரிக்க வதைத்து விடுகிறான். மூற்பிறப்பனெ்று ஒன்று இருந்தால் நிச்சயம் இவன் ஒரு தமிழ் பண்டிதராக இருந்திருப்பான். மாமா மகனை தமிழ் பண்டிதர் உருவில் கற்பனை சயெ்து பார்த்தான். பொருத்தமாயும் வடேிக்கயைாயும் இருந்தது.

‘என்னடா உன்னைத் தான். உன்ரை ஹெட்டிலை என்ன தான் நினைச்சுக் கொண்டிருக்கிறாய். என்ரை மானத்தை வாங்கவெண்டே வந்து தொலைச்சிருக்கிறாய். இவன் மௌனமாக அறைக்குள் போகத் திரும்பினான். மாமா மகன் விடவில்லை. குரலைக் கடுமையாக்கினான்.

'எதுக்கடா அந்த நாயோட பார்க்கென்று சுத்தித் திரியிறாய்"

அவளை நாயென்று மாமா மகன் கூறுவதைக் கேட்டு இவன் நெஞ்சு ஆத்திரப்பட்டது.

'நீ எதுக்கு அவளை இழுக்கிறாய்"

‘என்னடா பெரிய அவள். அவளாம் அவள். அந்த நாய்க்காக என்னையே எதிர்த்துப் பேசிறியாடா'

'அண்ணை, மச்சான் சொல்றதும் சரிதானே. பேசாம மச்சானைக் கேட்டு நடவுங்கோ நெட்டை அட்வைஸ் பண்ணியது. நெட்டையின் அட்வைசை விட அது அழைத்த 'அண்ணை' என்ற பதம் இவனுக்கு எரிச்சலைத் தந்தது. அதே சமயம் எதற்காக இவர்கள் எல்லாம் அவள் மேலே ஆத்திரமாயிருக்கிறார்கள் என்பது விளங்கவில்லை.

இம்முறை மாமா மகன் கர்ஜித்தான். 'டேய் சொல்லிப் போட்டன். இன்னொருக்கா அவளுடன் உன்னைக் கண்டனோ. டேய் அவள் ஆர் தெரியுமோடா. சீ இஸ் எ பிச். நம்பர் வண் பிச். புருஷனை வைச்சுக் கொண்டு இன்னொருத்தனோட. ஓடிப் போன பிச்."

இவனுக்கு மாமா மகனின் சொற்கள் ஆத்திரத்தைத் தந்தன. அதிர்ச்சியைத் தந்தன. குழப்பத்தைத் தந்தன. தலையிடித்தது.

"பிளீஸ். என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதே. கொஞ்சம் தனிய இருக்கவிடு விண்ணென்று வலித்த நெற்றியைப் பிடித்தபடி தன் அறைக்குள் நுழைந்தான்.

□□□□□□□□□□□ □□□: □□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□!

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

[illegible] (1-3) [illegible]